

Rutină de toamnă

Lorena Craia

Se tânguie cerul că nu voi ajunge
Odată cu lacrima care mă plânge,
Se tânguie noaptea, se tânguie cerul,
Iar lemnul de veghe-i mai tare ca fierul.

Săraca mea mamă, nu știe că-i smulsă
Din tot ce e verde,-n rășină neunsă;
Săracul meu tată, veghează-nspre ea
Și-o plânge, și-o plânge, cu stea după stea.

Cupola de sticlă se sparge-n fractali,
Septembrie șade-n obrajii mei pali;
Ape sub ape, cu ape în ape -
Volburi din matcă dorind să mă scape.

Fulgeră! Tună! - Chipul meu pal
Lunecă veșted, pe val după val,
Plouă cu moarte și plouă cu vânt,
Plouă cu tot ce-i mai trist pe pământ.

24 august 2016, Constanța